

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117221298
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117221298.5

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom : Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému : T. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom: Q. XXXX/XX, M., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, o zaplatenie 2.730,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 16,28%.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou podanou na súde dňa 18.12.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.730,30 eur spolu s úrokom z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 2.730,30 eur od 15.04.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 11.04.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 4.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v 72 mesačných splátkach v sume 115,45 eur až do sumy 8.312,40 eur. Žalovaný uhradil iba sumu 2.327,52 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 31.12.2014 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19.02.2015 úver zosplatnil. Dlžná suma pozostáva z: istina 4.936,48 eur + náklady na vymáhanie 121,34 eur - úhrady 2.327,52 eur s úrokom z omeškania.

3. Uznesením č.k. 15Csp/2/2018-40 zo dňa 07.02.2018 súd rozhodol, že bude pokračovať s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, ktorý zanikol v dôsledku rozdelenia. Uznesením č.k. 15Csp/2/2018-60 zo dňa 18.05.2018 súd z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtina 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č.k. 15Csp/2/2018-80 zo dňa 02.10.2018 nasledovne:

Súd konanie v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie v sume 121,34 € s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne z tejto sumy od 15.4.2015 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 585,- € zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.087,48 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.672,48 € od 15.4.2015 do 8.11.2017, zo sumy 1.637,48 € od 9.11.2017 do 21.11.2017, zo sumy 1.587,48 € od 22.11.2017 do 20.12.2017, zo sumy 1.537,48 € od 21.12.2017 do 22.1.2018, zo sumy 1.487,48 € od 23.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 1.437,48 € od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo

sumy 1.387,48 € od 22.3.2018 do 20.4.2018, zo sumy 1.337,48 € od 21.4.2018 do 21.5.2018, zo sumy 1.287,48 € od 22.5.2018 do 22.6.2018, zo sumy 1.237,48 € od 23.6.2018 do 30.7.2018, zo sumy 1.187,48 € od 31.7.2018 do 30.8.2018, zo sumy 1.137,48 € od 31.8.2018 do 24.9.2018 a zo sumy 1.087,48 € od 25.9.2018 do zaplataenia.

Súd povoľuje žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach vo výške 50,- € mesačne, splatných počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť tento rozsudok, vždy k 20. dňu každého kalendárneho mesiaca až do zaplataenia celého dlhu, s tým, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky v určenej výške a v určenom čase sa stane splatným celý dlh.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,28 %.

5. Voči rozsudku sa odvolal žalobca, a to v časti výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol v spojení s výrokom o náhrade trov konania. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27Co/11/2019-116 zo dňa 26.03.2019 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27Co/11/2019-122 zo dňa 14.05.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že sa nestotožnil s argumentáciou okresného súdu, podľa ktorej v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je riadne uvedený termín konečnej splatnosti úveru (dátumom) a podľa ktorej termíny splatnosti splátok sú uvedené iba v bode 6.2 v časti označenej ako „zmluvné podmienky“, z dôvodov ktorých okresný súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd posúdil veriteľom zvolený spôsob vymedzenia termínu konečnej splatnosti a termínu splatnosti splátok za určitý a jednoznačný, súčasne konštatoval, že sa vysloveným právnym názorom odchýlil od doposiaľ prezentovaného názoru v predchádzajúcich rozhodnutiach. V ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie opätovne preskúmať náležitosti zmluvy o úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, opätovne vec prejednať a rozhodnúť, pričom v novom rozhodnutí má súd rozhodnúť znova o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania.

7. V ďalšom priebehu konania žalovaný predostrel súdu argumentáciu v nadväznosti na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru, ktorý v zmysle početnej judikatúry vykladajúcej ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch má byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere presne a jasne vymedzený. Na základe predmetného ustanovenia v zmluve musí byť jasne vymedzené, či je predmetný úver bezhotovostný, hotovostný, revolvingový a pod. Predmetná zmluva o úvere taktiež neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, ktorý v zmysle judikatúry vykladajúcej ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch má byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vymedzený presným počtom dní, týždňov, mesiacov, rokov, či časovým vymedzením presnými dvoma dátumami. Za uvedenie doby trvania zmluvy tak podľa názoru žalovaného nie je možné považovať uvedenie počtu splátok, v ktorých má dlžník vrátiť veriteľovi istinu poskytnutého úveru spolu s jeho odplatom, nakoľko tieto splátky môžu byť platené v rozličných časových intervaloch, a teda na základe takéhoto údaju nie je možné objektívne určiť dobu trvania zmluvy. Podobne to platí aj o termíne konečnej splatnosti, nakoľko ani tento nie je v zmluve vymedzený dostatočne určito, nakoľko v ňom absentuje údaj o presnom termíne konečnej splatnosti. Okrem toho údaj o termíne konečnej splatnosti ani keby bol uvedený správne a dostatočne určito, čo v danom prípade nie je, nenahrádza údaj o dobe trvania zmluvy. Úverová zmluva obsahuje aj nesprávnu výšku ročnej úrokovej sadzby, čím zavádza spotrebiteľa čo je v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvádzaná ročná úroková sadzba vo výške 32 %, čo však nemôže zodpovedať skutočnosti, nakoľko táto je v zmluve v rovnakej výške ako ročná percentuálna miera nákladov. Žalovaný má za to, že tento údaj je nesprávny, pretože nie je ani matematicky možné, aby tieto dva údaje boli totožné. Ročná percentuálna miera nákladov totiž odzrkadľuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa. Z uvedeného dôvodu je ročná percentuálna miera vždy vyššia ako ročná úroková miera, nakoľko RPMN odzrkadľuje všetky so zmluvou spojené náklady aj výšku ročnej úrokovej miery. Predmetná zmluva o úvere tiež neobsahuje údaj, resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods.

2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Okrem toho priamo zo zmluvy nevyplýva frekvencia splátok, nakoľko zmluva uvádza iba výšku splátky, ale neuvádza jej splatnosť ani to ako často (mesačne, štvrťročne a pod.) sa majú uvedené splátky uhrádzať. Nakoľko predmetná zmluva neobsahuje viacero obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je potrebné na túto hľadieť ako na bezúročnú a bezpoplatkovú. Na základe uvedeného tak žalobca nemá na základe predmetnej úverovej zmluvy nárok na akékoľvek plnenie zo strany žalovaného nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov. K výške odplaty poskytnutého úveru uviedol, že v prejednávanej príhode nie je dôležité to z čoho sa predmetná odplata skladá, ale to, že jej výška dosahuje mieru 32 %, čo je v absolútnom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6) OZ ako aj v rozpore s dobrými mravmi, a to tým, že podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy boli priemerné úrokové miery spotrebiteľských úverov poskytnuté za obdobných podmienok vo výške 11,78 %. Súd uvedené vyjadrenie doručil na vedomie i žalobcovi, ktorý k nemu konkrétne stanovisko nezaujal.

8. Súd nariadil pojednávanie na deň 20.08.2019, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalovaného. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní podaním zo dňa 19.08.2019, pričom súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Na žalobe v časti, ktorá ostala predmetom konania, zotrval v celom rozsahu a súhlasil s tým, že na zvyšok plnenia súd zaviaz' žalovaného v mesačných splátkach po 50,- eur. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu.

9. Na pojednávaní právny zástupca žalovaného doplnil, že má za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, i napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu má za to, že nie je riadne uvedený termín konečnej splatnosti, ale ani iné už skôr v písomnom podaní vymedzené náležitosti. K rozhodnutiu súdneho dvora C42/15 uviedol, že Súdny dvor sa zaoberal iba výkladom smernice a nie výkladom vnútroštátneho práva, ktoré spotrebiteľom poskytuje vyššiu mieru ochrany. Pokiaľ teda zákon zakotvuje bezúročnosť aj v iných prípadoch, ako ich predpokladá smernica, treba uzavrieť, že takáto právna úprava nie je v rozpore s európskym právom. Tiež poukázal na to, že v zmluve uvedená odplata vo výške 32% je v porovnaní s priemernou mierou odplát 11,78 % vysoká, prevyšuje dvojnásobok priemernej odplaty na finančnom trhu a z tohto dôvodu je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi a pre jej neplatnosť žalobca nemá právo na plnenie nad rámec poskytnutej istiny. Mal tiež za to, že žalobca nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu v tom, že nie je preukázané platné postúpenie pohľadávky. Nebola preukázaná existencia písomnej zmluvy, ktorá by jasne a presne špecifikovala, čo malo byť predmetom postúpenia, keď žalobca predložil len žiadosť o postúpenie, kde ani nie je táto konkrétna pohľadávka uvedená. Tiež predložil iba prílohu, z ktorej nie je zrejmé, či táto príloha bola súčasťou samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky, tiež nebola postúpená pohľadávka identifikovaná jednoznačne tak, aby bolo zrejmé, či túto tvorí iba istina alebo iba príslušenstvo alebo oba tieto nároky spolu. Postúpenie pohľadávky žalobcu vyvodzuje len z rámcovej zmluvy o postúpení. Žalovaný má za to, že musí existovať pre platné postúpenie aj konkrétna zmluva o postúpení s konkrétnou špecifikáciou pohľadávky. Tieto náležitosti predložené listiny nespĺňajú, a preto nemožno považovať žalobcu za aktívne legitimovaného pre uplatnenie tohto nároku. Z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

10. Okresný súd opätovne vec v zrušenom rozsahu prejednal, vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

11. Súd mal po vykonanom dokazovaní preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 11.04.2014 uzatvorili zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 4.000,- eur, ktorú bol žalovaný povinný splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 115,45 eur, poistenie nebolo dohodnuté. Celkovo tak bol povinný žalovaný zaplatiť sumu 8.312,40 eur, celkové náklady predstavovali sumu 4.312,40 eur. Ročná úroková sadzba bola 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 18,87%. Termín konečnej splatnosti bol určený ako 04/2010. Ďalej sa v zmluve, konkrétne v bode 6.2 zmluvy (str. 3 zmluvy - časť označená ako Zmluvné podmienky) uvádza, že pokiaľ nie je určené inak, splátky s splatné vždy k 20.dňu v kal. mesiaci.

12. Žalovaný bol listom zo dňa 31.12.2014 vyzvaný zo strany pôvodného žalobcu na úhradu dlžných splátok, ktoré činili v tom čase sumu 237,45 eur. Žalovaný bol súčasne upozornený, že ak splátka splatná v 10/2014 nebude uhradená do 05.02.2015, pristúpi veriteľ k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Výzva

na úhradu bola žalovanému doručená dňa 14.01.2015. Následne pôvodný žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 09.04.2015, že k tomuto dňu sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz, nakoľko dlžné splátky žalovaný riadne a včas neuhradil, pričom bol vyzvaný na úhradu sumu 4.187,44 eur. Doručenie tejto listiny žalovaný nerozporoval.

13. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad bolo zistené, že žalovaný celkovo uhradil titulom splátok úveru do podania žaloby sumu 2.327,52 eur, v konaní pred zrušením rozsudku bolo zistené, že žalovaný uhradil sumu 585,- eur, v ktorej časti bolo konanie právoplatne zastavené.

14. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. ku dňu 01.01.2018 zanikol a všetky práva prešli počnúc týmto dňom na nástupnícke spoločnosti, a to Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 318 045. Podľa projektu rozdelenia zlúčeným spísaným vo forme notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 všetka práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov týkajúce sa produktu Triangel - splátkový predaj a produkt QCar prevzala spoločnosť VÚB Leasing, a.s. Všetky ostatné zložky podnikania okrem produktu Triangel - splátkový predaj a produktu QCar, tj. prevádzkovanie ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti, prevzala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., s ktorou súd konal ďalej ako so žalobcom.

15. Ďalej bola v konaní predložená žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 19.03.2019, v ktorej si postupca Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobca ako postupník s odvolaním sa na rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 dohodli, že k dátumu prevzatia tejto zmluvy o postúpení pohľadávok postupníkom (19.03.2018), postupník prijíma a kupuje každú pohľadávku uvedenú v priloženom výťažku a zaznamenanú na priloženom nosiči CD-ROM. Ďalej predložil žalobca súdu prílohu č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia je pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy č. 6176008 vo výške pohľadávky 2.730,30 eur, čo zodpovedá žalovanej sume. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2018 postupca (Všeobecná úverová banka, a.s.) oznámila žalovanému, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka zo zmluvy č. XXXXXXXX z 11.04.2014. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručované podľa poštového podacieho hárku dňa 22.03.2018, nedoručenie tejto listiny žalovaný nenamietal.

16. Podľa prehľadu priemerných úrokových sadziieb z úverov za obdobie roka 2014, pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 5 rokov (rubrika „nové obchody“) bola priemerná úroková sadzba 11,78%. V rozhodnom období podľa súhrmných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, pre daný typ spotrebiteľského úveru so splatnosťou od 5-10 rokov, bola priemerná RPMN 18,87%.

17. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v rozhodnom čase) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

18. Pôvodný žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania. Žalovaný neuzatváral zmluvu ako podnikateľ - živnostník tak, ako to žalobca v žalobe uviedol, pretože zo zmluvy vyplýva, že údaje o sebe ako podnikateľovi - živnostníkovi žalovaný uviedol iba v časti o jeho zamestnaní, teda v časti názov a adresa zamestnávateľa žalovaný vyplnil, že pracuje ako živnostník. Nie je však možné z toho vyvodiť, že aj spotrebiteľský úver mal slúžiť výkonu jeho povolania či podnikania, keď bol žalovaný v časti „údaje o klientovi“ už označený ako fyzická osoba (nepodnikateľ). Z výpisu zo živnostenského registra pritom navyše vyplýva, že subjekt Peter M., IČO: 41791673 ukončil podnikateľskú činnosť k 25.08.2011,

a preto žalovaný nemohol uzatvoriť predmetnú zmluvu ako podnikateľ - živnostník dňa 11.04.2014. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy na základe zmluvy uzavretej dňa 11.04.2014 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

19. V konaní nebolo sporné, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu dňa 11.04.2014, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.000,- eur. Pokiaľ žalovaný po zrušení rozsudku namietal, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko nebolo preukázané riadnou zmluvou platné postúpenie pohľadávky, súd sa s tou argumentáciou nestotožnil. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa (za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne). Platí to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4 Obo 210/01). Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ postupca (Všeobecná úverová banka, a.s.) oznámila žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky riadne listom zo dňa 21.03.2018, ktorý mu riadne doručila a ktorého nedoručenie žalovaný ani netvrdil, a kde vymedzila postupovanú pohľadávku, potom žalovaný ako dlžník nie je oprávnený dovoľávať sa neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencii. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (čo však nie je tento prípad). Súd preto uzavrel, že žalobca je na uplatnenie pohľadávky žalobou na súde aktívne vecne legitimovaný.

20. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona. Vzhľadom na to, že je sú viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, konštatuje, že námietky žalovaného, že nie je riadne uvedený termín konečnej splatnosti úveru, či termínov splatnosti splátok, nie sú dôvodné, nakoľko už skôr v tomto konaní odvolací súd ustálil, že čo sa týchto povinných náležitostí týka, zmluva nemá vady. Pokiaľ žalovaný namietal, že v zmluve musí byť rozčlenené, aká časť splátky pripadá na istinu, aká časť splátky pripadá na úroky a aká časť splátky pripadá na poplatky, ani s touto argumentáciou sa súd nestotožnil. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. V ňom bolo konštatované, že ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Najvyšší súd SR tak konštatoval, že uvedené ustanovenie zákona treba vykladať eurokonformne s poukazom na výklad podaný v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 z 09.11.2016. Súd konštatuje, že pokiaľ žalovaný namietal neuvedenie druhu spotrebiteľského úveru, potom má súd za to, že v kontexte výkladu podaného v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 z 09.11.2016, nejde o takú náležitosť, pre neuvedenie ktorej by dlžník nevedel posúdiť rozsah svojho záväzku, a preto v zmysle tohto výkladu by len pre absenciu tejto náležitosti úver bezúročný a bezpoplatkový nebol. Okrem toho treba uviesť, že podľa bodu 2. Zmluvných podmienok - pôžičkou sa rozumie bezúčelový spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej klientovi spoločnosťou, a teda pokiaľ je v zmluve vymedzené, že sa jedná o pôžičku, má sa na mysli bezúčelový spotrebiteľský úver, a teda je zřejmý aj druh spotrebiteľského úveru. Tieto náležitosti teda podľa názoru súdu teda nie sú takými, pre absenciu ktorých by súd musel konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Absenciu iných náležitostí, ktorá by spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd nezistil.

21. Napriek uvedeným právnym záverom, však súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Dôvodom bolo ustanovenie § 11 ods. 2 cit. zákona. Podľa citovaného ustanovenia, ak veriteľ

nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéto porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru. Z predložených listinných dôkazov - Zmluvy o pôžičke je zrejmé, že veriteľovi na to, aby žalovanému poskytol pôžičku v sume 4.000,- eur, postačoval len samotný údaj od žalovaného o výške jeho čistého mesačného príjmu (uvedený v sume 695,- eur), ktorý mal byť doložený výpisom z účtu, no z ničoho nevyplýva, že by veriteľ skúmal i stav žalovaného, či jeho výdavky (najmä napríklad existenciu iných záväzkov). Žalovaný nepreukázal, že by svoju povinnosť v zmysle zákonného ustanovenia splnil dôsledne, a teda by zisťoval aj výdavky a stav žalovaného tak, ako mu to ukladá zákon. Na základe údaje o výške mesačného príjmu žalovaného si veriteľ nemohol urobiť komplexný obraz o jeho celkovej finančnej či sociálnej situácii. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že uvedený nedostatok súd predniesol na ostatnom pojednávaní vrámci predbežného právneho posúdenia, ale nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil, sám si ubral možnosť na túto okolnosť akýmkoľvek spôsobom reagovať. Táto okolnosť potom musí ísť na jeho vrub. Súd pritom nemôže z úradnej povinnosti v spotrebiteľskom spore zaobstarávať dôkazy, ktoré nenavrhol dodávateľ (len tie, ktoré nenavrhol spotrebiteľ a ktoré by svedčali v spotrebiteľov prospech), preto v konaní ani nebolo možné, aby súd ex offo zaobstarával od dodávateľa dôkazy o tom, či dodávateľ skúmal bonitu komplexne, prípadne aj vo väčšom rozsahu, než to vyplynulo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Súd ešte konštatuje, že uvedená povinnosť veriteľa v cit. zákone zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Preto súd konštatuje, že úver je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Preto žalobca nemá nárok na úroky a poplatky, ale len na čistú nesplatenú istinu úveru, ktorú mu však súd už prvým rozsudkom právoplatne priznal. Nárok, ktorý ostal predmetom konania po zrušení rozsudku, predstavuje iba nárok žalobcu na úroky, ktoré však súd z vyššie uvedených dôvodov priznať nemohol, a preto žalobu zamietol.

23. Súd ešte na dôvažok poznamenáva, že výška úrokovej sadzby úveru bola v zmluve dojednaná na 32 % ročne a výška RPMN bol určená tiež na 32%. Dojednaná úroková sadzba viac ako 2,5 násobne presahuje priemernú výšku úrokových sadzieb uplatňovaných bankami pri obdobných úveroch v období 04/2014 - 11,78 % ročne. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti príemeru bánk. Súd preto hodnotí výšku úrokov zakotvenú v zmluve ako rozpornú s dobrými mravmi, a teda v tejto časti zmluvu ako neplatnú. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. RPMN uvedená v zmluve činila 32%, pričom priemerná odplata podľa štatistických údajov NBS v rozhodnom období predstavovala 18,87% (priemerná RPMN), a teda aj vo svetle tohto zákonného ustanovenia možno konštatovať, že odplata podstatným spôsobom (o viac než 13%-álnych bodov) prevyšovala priemernú odplatu na trhu pri spotrebiteľských úveroch obdobného typu (v kategórii úverov od 1.500-6.500 eur, pri splatnosti od 5-10 rokov bez zabezpečenia). Potom uvedené dojednanie je v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ). V tejto časti je potom zmluva neplatná a nárok žalobcu na úroky ani z tohto ďalšieho dôvodu nie je daný.

24. Zhrnúc uvedené, súd žalobu z vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodnú zamietol (samozrejme v časti, ktorá ostala predmetom konania po zrušení rozsudku).

25. O nároku na náhradu trov celého prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 2.730,30 eur eur s príslušným úrokom z omeškania. Úspech žalobcu predstavuje priznanie istiny 1.087,48 eur a úrokov z omeškania, ktorú sumu mu súd priznal prvým rozsudkom, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Súčasne úspech treba pričítať žalobcovi aj v časti o zaplata 500,- eur, v ktorej súd konanie prvým rozsudkom právoplatne zastavil, nakoľko procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti nesie žalovaný, keďže uhradil časť dlhu po podaní žaloby (ide o súčet platieb od 20.12.2017 do 24.09.2018). Žalovaný dal svojim správaním podnet na späťvzatie žaloby. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Úspech žalobu v súčte predstavuje sumu 1.587,48 eur. Úspech žalovaného predstavuje týmto rozsudkom zamietnutá časť žaloby, a ďalej späťvzatá časť žaloby podaním z 01.08.2018, na ktorej nesie procesné zavinenie žalobca - tou je časť o zaplata nákladov spojených s vymáhaním 121,34 eur a úhrada 85,- eur, ktorú žalovaný vykonal ešte pred podaním žaloby, ale žalobca ju opomenul v žalobe zohľadniť (úhrady z 08.11.2017 a 21.11.2017), pričom ide o časť konania právoplatne zastavenú prvým rozsudkom. V týchto častiach nedal podnet na späťvzatie žaloby žalovaný, a preto procesné zavinenie treba pričítať žalobcovi a žalovaný teda bola v tejto časti úspešný. Celkový úspech žalobcu potom predstavuje 58,14%, úspech žalovaného činí 41,86%. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejším v prvoinštančnom konaní bol žalobca, ktorého čistý úspech (úspech - neúspech) je 16,28 %. Preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 16,28 %. O výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

27. Okresnému súdu odvolací súd uložil povinnosť rozhodnúť osobitne aj o trovách odvolacieho konania. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bol plne úspešný odvolateľ, ktorým bol žalobca, keďže žalobca podal odvolanie proti rozsudku, pričom jeho odvolaniu bolo celkom vyhovené, pretože na základe jeho odvolania došlo k zrušeniu rozsudku v napadnutej časti a vráteniu veci v tomto rozsahu na nové konanie a rozhodnutie. V odvolacom konaní tak možno konštatovať plný úspech žalobcu ako odvolateľa, a preto má žalobca čo do trov odvolacieho konania nárok na ich plnú náhradu voči žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.